

OBĚŽNÍK

České katolické missie

Ročník VII

Paříž

Číslo 2

březen-duben 1976

Drazí přátelé,

držíte v rukou první číslo našeho "Oběžníku" v nové, menší úpravě. Je to příležitost k zamyšlení, ještě více ale k vyslovení upřímného díky těm, kdo její i celou českou misi doslova pronesli uplynulým obtížným obdobím. My, kdo jejich práci dnes přebíráme, dovedeme asi ještě nejlépe posoudit, jak obtížné to asi bylo. Doufáme jen, že jim vzpomínka na to netude bránit ve spolupráci s námi novými dobudoucná.

Obsahově i rozsahem "Oběžník" samozřejmě zůstane tím, čím byl až doposud - totiž informačním listem české katolické misie v Paříži a bude tedy především přinášet informace o jejím životě a programu, doplněné o informace všeobecnějšího rázu ze života našich krajanů ve Francii i české katolické církve vůbec.

Nebudeme z něj chtít udělat časopis v pravém slova smyslu - nemáme k tomu ostatně prostředky materiální ani morální.

Budeme velmi spokojeni, zůstane-li "Oběžník" i nadále tím, čím byl až doposud, totiž oním kšehkým, a přece tak důležitým pojítkem mezi námi Čechy, žijícími zde ve Francii.

Spirituální strom

Nesu tě v sobě z hory nahoru
a v dálce sekery tesají

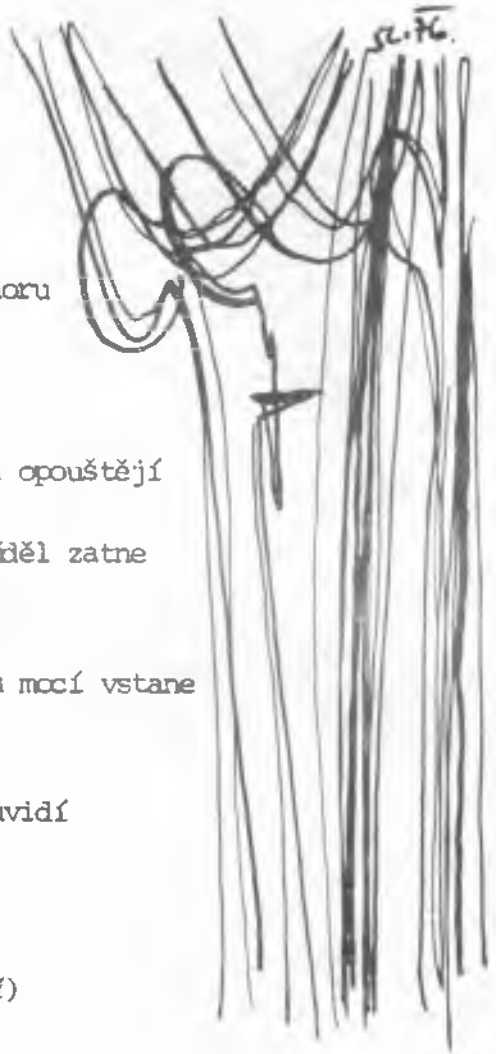
Šumem mě unášíš
a věrní i povětrní hnízda opouštějí

Na hoře poslední sekera úděl zatne
a z těla povstane kříž

Znamení do noci že divnou mocí vstane
ten na prach rozpadlý

nad světem Světlo světa uvidí
Kříž na hoře poslední

(Běla Svobodová)

Pascha - Přechod Hospodinův

Pascha, hebrejsky *pesah*, je jedním z nejstarších slov, která vůbec známe. Přešlo do mnoha světových jazyků pro označení velikonoce - či snad správněji naopak: náš výraz "velikonoce" je překladem tohoto

slova, které my, Češi známe jinak jenom z latiny, do-
nedávna jediného liturgického jazyka katolické církve.
Dnes se s ním setkáváme znovu ve francouzské, dosti
pozměněné podobě "Paque"

Slovo *Pesah* znamená přechod, skok a později také uše-
tření. Bylo používáno ještě v době před zformováním
izraelského národa pro označení pravidelného jarního
přechodu nomádů-pastýřů z pouště do méně suchých a
více zalidněných oblastí. Tento přechod byl samozřej-
mě jednou z nejvýznamnějších událostí roku. S rozvojem
palestinské civilizace se ovšem tento přechod stával
stále těžším. usedlí obyvatelé kočovníky nemilovali a
výhody z drobného výměnného obchodu zdaleka nevyvažo-
valy škody, napáchané na polích jejich stády.

Zvláště v letech sucha nebo neúrody, kdy trpělo hladem
i usedlé obyvatelstvo, nebylo o kritické okamžikynouze.
Židé byli původně takovými kočovníky mezi pouští a
nilskou deltou. Tato původně klidná oblast se však po-
stupně stávala místem střetnutí mezi Egyptany a ná-
jezdíky ze severu a proto faraon se svým dvorem opu-
stil Théby a založil nové královské město Memfis mnohem
níže na Nilu, jako středisko nezbytných opevnění. Ta
bylo ovšem třebanejdříve vystavět a potom také udržo-
vat. Židé, podobně jako jiné skupiny kočovných pastý-
řů této oblasti, se stali vítaným zdrojem levných pra-
covních sil. Když jejich míra trpělivosti přetekla, u-
tekli z Egypta do Sinajské pouště. Tento útěk se ode-
hrál na konci jara a protože to znamená začátek obdo-
bí sucha, byl to krok smrtelně nebezpečný.

Izrael v poušti zřejmě opravdu strádal hladem a žízní,
zároveň ale také zakoušel od prvního okamžiku účinnou
pomoc svého boha, Jahve. Od té doby mu slovo *Pesah*
splynulo s označením této rozhodující události a jejím
slavením. Rozhodujícím momentem přitom bylo zničení
faraonova vojska v Rudém Moři, které dodnes splývá
pro věřícího Žida s přechodem z egyptského otroctví do
zaslíbené země.

Křesťanství zde nachází hluboký symbolizmus:
přechod Rudým Mořem - spása křesťanským křtem
večeře před odchodem - eucharistie

krev beránka na veřejích - Kristova krev na kříži atd.

Církev se vždy snažila vést k prožití velikonoce jako *Přechodu Kristova* z našeho středu do Slávy Otcovy. My sami zatím ovšem nežijeme v Zaslíbené zemi (mnohý si připadá spíše v Egyptě!) a liturgická slavnost, včetně obnovení křestního slibu zřejmě nestačí zajistit nezbytnou sílu prožitku, potřebnou ke skutečnému slavení *Paschy*, srovnatelnému se slavností židovskou.

Nestačí ani připojení drobných sebezáporů, které mají symbolizovat naše obrácení v průběhu postu - snad právě proto, že zůstanou jen na úrovni pouhého symbolu, bez pokračování nesymbolického.

Moderní člověk touží po prožitku, protože ten mu právě často úplně schází. Přihřívá tedy "svou polívčičku" alespoň na tom, co zažili druzí - tak ovšem, aby to jeho samého pokud možno nic nestálo. Neuvědomuje si, že tím jeho hlad jen vzroste. Trvá-li takový stav déle, jsou z toho nakonec těžké neurózy.

Co tedy dělat? Nezbyvá, než udělat opravdovou *vlastní* zkušenost *Přechodu*, *Paschy*. Jak?

Především, vlastní zkušenost není k dostání se slevou jako dopolední filmové představení a drobný "nácvik" sebezáporu během postu má "jen" vést k rozhodnutí a ochotě vzít na sebe tu námahu a zaplatit za ni plnou cenu.

Důležitost takové vlastní zkušenosti nestojí v přímém poměru k váze konečného výsledku. Koneckonců, ona ta Zaslíbená země také nebyla žádný pozemský ráj - a přece byla a zůstala pravověrným Židům: souhrnem všeho krásného. To proto, že je nějak "jinak" jejich, než je nebo byla naše země, o které tak mluvíme my.

Přechod z Egypta do Palestiny, z otroctví do svobody byl vlastně jen reprízou obyčejného zvyku, ale za neobyčejných okolností. Opravdový osobní krok směrem ke skutečnému Osvobození bude nespíš asi něčím podobně obyčejným, za trošku mimořádných okolností.

Například obyčejný přátelský stisk ruky - ale někomu, komu jsme to už dlouho nedokázali udělat.

Například mlčení - tam, kde jsme doposud vždy našli důvod, říci něco tvrdého a zranujícího.

Například něco, co si vymyslíte úplně sami.

Něco, co po velikonocích nebudete hned zase brát zpět. Židé se do egyptského otroctví nikdy nevrátili. Všimli jste si už toho?

Zprávy z domova i ze světa

V Československu se nepřestávají starat o to, jak co nejučinněji kontrolovat a omezovat činnost církví. Uvádíme několik citací z výroků V. Bejdy, vedoucího ideologického oddělení ÚV KSČ, pro ilustraci a pro poučení: " Polští kněží v čele s Višinským se chovají jednoznačně reakčně. Proto ne náhodou polská strana žádala, aby byl do stavu skutečnosti fakt, který je v Československu samozřejmostí - aby církev nemohla jmenovat vysoké hodnostáře, neboť je to i určitá funkce občanská, kterou by neměli zastávat lidé bez vědomí a vůle státu. Vatikán to odmítl. V Československu však bez souhlasu státu Vatikán žádného biskupa jmenovat nemůže. V Polsku si církev může jmenovat koho chce, třeba i antisocialisticky zaměřeného polského kněze..."

"Vatikán usiluje ve všech socialistických zemích o aktivizaci církve a její početní "funkcionářské" posílení, aby církev mohla sehrávat daleko větší politickou i ideologickou roli".

"Máme i problém v tom, že v Československu jsou čtyři ilegálně vysvěcení biskupové. Jeden je v Brně, tři na Slovensku. Je to jistě problém, ale zase ne takový, bez jehož vyřešení bychom nemohli žít, nebo kráčet cestou, kterou máme vytčenou. Jakmile však začnou porušovat naše zákony, bude spravedlnosti učiněno zadost. Máme jasnou představu a musíme klást o to větší nároky na zintenzívnění vědecko-ateistické propagandy."

Ve Spojených Státech nezadržitelně mizí silná česká menšina z meziválečného období a s ní i mnohé české periodické tiskoviny. Tento osud postihnul v říjnu minulého roku i Chicagské "Katolika".

Nově ustavená redakce při svatoprokopském opatství v Lisle si vzala za úkol zachránit alespon jeden český časopis. Bude se jmenovat "Hlas národa" a můžete si jej objednat na adrese

"VELEHRAD" 2657-59 S. Lawndale Ave.
Chicago, Ill. 60623 U.S.A.

V Itálii zorganizovalo české středisko "Velehrad" už tradiční exercicie pro mladé. Konaly se ve dnech 26.-29. prosince ve středisku St. Martin blízko rakouské hranice a vedl je otec Kolářek z vatikánského rozhlasu. Účastníci byli s kombinací hory-sníh-spiritualita i tentokrát velmi spokojeni.

Na léto tentýž dům připravuje tři tábory mládeže. Potřebné informace si případní zájemci mohou snadno opatřit prostřednictvím otce Petra nebo přímo na adrese "Velehrad", 39030 St Martin in Gsies, Itálie

V Římě vysly tři nové české knihy:

J. Cep, Sestra úzkost
L. Pachman, Boha nelze vyhnat
J. Hrbata, Perly a chléb II - dlouho očekávané pokračování praktické věrouky

Právě před 25 lety protestoval velmi ostře Vatikán proti náboženskému útlaku ve Střední a Východní Evropě. Bezprostředním podnětem protestu byl proces s pražským arcibiskupem, pozdějším kardinálem Beranem

V Curychu zemřel 15. února t.r. Přemysl P i t t e r, člověk příkladného života, lidový kazatel a autor několika knih, který zasvětil celý svůj život obraně utlačovaných a smíru mezi lidmi. Curyšská teologická fakulta mu udělila k jeho osmdesátinám v červnu loňského roku čestný doktorát

Posloucháte vatikánský rozhlas? Jeho pořady v české řeči začínají denně v 19.45 hod na vlnových délkách 25, 31, 41 metru. Tentýž program je opakován následující den ve 12.45 hod na stejných vlnových délkách.

Výročí v březnu a dubnu

- 23.3. 1887 se narodil Josef Čapek
 27.3. 1967 zemřel v Praze nositel Nobelovy ceny, zakladatel moderní polarografie J. Heyrovský
 28.3. 1592 se narodil v Nivnici J.A. Komenský
 31.3. 1901 měla vnárodním divadle premiéru Dvořákova opera "Rusalka"
- 4.4. 1968 se v městě Memphis v USA stal obětí atentátu Martin Luther King
 7.4. 1962 zemřel český básník a spisovatel J. Durych
 8.4. 1815 zemřel Jan Jakub Ryba, autor známé České mše vánoční
 23.4. 1420 se narodil poslední český král českého původu, Jiří Poděbradský
 23.4. 1908 se v Hronově narodil spisovatel Egon Hostovský
 23.4. 1616 zemřel William Shakespeare
 30.4. 1870 se v Komárně narodil mistr operety Franz Lehár
 30.4. 1912 zemřel v Kolíně n. Labem Frant. Křoch

Koncem letošního roku uplyne 140 let od úmrtí jednoho z našich největších básníků všech dob, K.H. MÁCHY.

*Dalekát cesta má,
 marné volání
 (motto MÁJE)*

Bezprostřední příčinou jeho smrti byl zápal plic. Při jeho chatrném zdraví k tomu stačilo málo: K.H. Mácha si jej uhnal spěchem z procházky k požáru stodol, který zpozoroval. Bylo to v období, kdy žil v Litoměřicích, kde pracoval jako koncipient u pana Durase, příbuzného jednoho z Máchových spolužáků. Bylo mu teprve 26 let a právě se připravoval k plánované promoci.

Jeho stěžejním básnickým dílem je báseň *MÁJ*, která vyšla až po jeho smrti. Ovlivnila výrazně celý další vývoj české poezie a není snad Čecha, který by neuměl zarecitovat z paměti alespoň první verše.

Kromě autobiografické básnické sbírky *Obrazy života mého* a několika básní nedončených napsal také několik děl prozaických jako *Návrat*, *Cikáni*, *Márinka* a drama *Kat*.

Jeho dílo a osud vedly k založení almanachu "Máj" v r. 1858, okolo kterého se seskupila velká skupina básníků.

V květnu 1939 byly pak básnickovy ostatky přeneseny z Litoměřic na národní hřbitov na Vyšehradě.

Z přednášky p. prof. Snejdárka
česko-francouzské vztahy II

Poměrně krátkým, ale významným obdobím ve vývoji vzájemných vztahů jsou léta 1897 - 1903, kdy existuje v Praze francouzský konsulat, v čele s panem de Valois, ze slavné francouzské rodiny. Jeho úkolem je studovat na místě politickou situaci a podávat o ní zprávy do Paříže tehdejší výrazné postavě francouzské zahraniční politiky, panu T. Delcassé. Tak vznikal postupně dokument "Question Autrichienne", který ukazuje, jak výtečně zhodnotil pan de Valois nejen danou situaci, ale i výhled do budoucna. Jeho od samého počátku intenzivní styky s českou politikou a politicky zkamenělý postoj příliš sebejisté Vídně ho dovedly k závěru, že monarchie není schopna zpružnit svůj postoj vůči menšinám a že je tudíž odsouzena k rozpadu, a to v dohledné době.

Klade proto palčivou otázku, co bude ve Střední Evropě po této katastrofě, která vytvoří v této oblasti politické vakuum, do kterého budou moci proniknout dva mocní rivalové: Rusko a Německo.

Obě možnosti mohou být svrchovaně nebezpečné francouzským zájmům. Tak se začíná francouzská politika intenzivně zabývat českou problematikou, ve snaze najít nějaké přijatelné řešení - to vše v době, kdy průměrný

Francouz neví o Čechách skoro nic.

Politické snahy Čechů na rozhraní 19. a 20. století se stávají součástí eventuálních globálních řešení ve Střední Evropě.

Bezvýhodnost celé situace ovšem nakonec vede Paříž k rozhodnutí, podporovat stůj co stůj existující vídeňskou vládu, o jejíž neschopnosti je přesvědčena. Obavy z jejího pádu totiž převažují všechno ostatní. A budoucnost jim dá zapravdu dříve, než to předvídali jak pan de Valois, tak i celá francouzská politika.

Kromě citované přednášky o česko-francouzských vztazích jsme s velkým zájmem sledovali rovněž promítání diapozitivů profesionální úrovně o studijní cestě po Bolívii a Peru, komentované vanem architektem Švábem a přednášku pana Pešky o životě a díle nedávno zemřelého preláta F. Dvorníka, jednoho z velkých Čechů-Evropanů tohoto století.

Všem třem přednášejícím jménem posluchačů i jménem české misie ještě jednou srdečně děkujeme a těšíme se, že na nás ani v budoucnu nezapomenou a podle možností nám zase brzy něco zajímavého povědí!

-x-x-x-x-x-x-x-

Na "Oběžník" a na Českou misi (číslo početního konta viz na poslední straně) nám přispěli v pořadí podle abecedy:

Bělehrádek	Bernard	Dolešková
Forget	Gavard	Jandl
Jiránek	Kotásek	Macháček
Machová	Matula	Mistatová
Nečasová	Polátová	Schovanec
Slavík	Svatoš	Smíd
Ripka	Verliac	Anonym (3 krát)
Šárik		

Všem dárcům, bez rozdílu velikosti příspěvku, vzdáváme upřímné Pán Bůh zaplat!

(Otto Ulč, *Malá doznání okresního soudece*)

Druhé jablko sváru nezavinila nejasnost v zákoně, ale v jednotlivých družstevních hlavách. Nemohly se vyrovnat s podmínkami ve stanovách, že při výstupu z JZD dostane člen zpět svůj majetek *minus* 20% hodnoty, která zůstane v takzvaném nedělitelném fondu. V případě totálního rozpadu JZD opatrovník ovšem nevymáhal 20% v polích, kravách nebo slepicích, ale v korunách. Pochopitelnou neochotu přijmout nevyhnutelné snad zřetelně vyjádří tento příklad: Ve vesnici T. se družstevníci po Zápotockého projevu rychle dohodli na návratu k překonaným formám hospodaření. Předseda JZD sedl na motoru, dojel na ONV, hodil referentovi razítka a papíry s oznámením: "Dem vot toho." Sedláci si rozebrali svůj majetek, bez ohledu na předpisy a nějakých 20%. Čtyři roky poté je všechny soudím. Stojí přede mnou vesničan a kroutí hlavou. Při vstupu předal do JZD deset krav. Jenže začátky jsou vždycky těžké a 40% veškerého skotu družstevní péči nepřežilo. V roce 1953 dostal zpátky pouze šest krav. A zatímco dává ztrátu za vinu JZD, teď na něm chtějí zaplacení 20% - tedy dvou krav. Tyto socialistické počty on odmítá: "Jakpak to? Já jsem jim dal deset krav, a dostal jsem zpátky jen šest krav. A teď, oni ode mne chtějí ještě dvě. To bych moc rád věděl, proč bych jim měl něco dlužit. Oni dluží mně." Tohle byla typická reakce v řadách družstevních rene-gátů

Koupili jste si už letos alespoň jednu českou knihu?

Těsně před uzduvkou tohoto čísla se dovídáme, že pan Prof. Šnejdárek přislíbil poslední přednášku o česko-francouzských vztazích na sobotu dne 15. května po mši svaté, tj. v 18.30 hod v našem farním sále u kostela St Germain d'Auxerrois. Půjde o období okolo II. světové války.

Náš program:

Mše sv. každou první a třetí sobotu v měsíci

3. dubna v 17.30 hod
 24. dubna v 17.30 hod - *Pozor!! Vyjimečně přesunuto o týden (17.dubna jsou letos velikonoce)*
1. května v 17.30 hod
 15. května v 17.30 hod

Bohoslužby se konají jako obvykle v kostele St Germain d'Auxerrois, 2, Place du Louvre, Paris 1e. Od 17.00 hod příležitost ke sv. zpovědi česky.

Po mši sv. pravidelná setkání v přilehlém farním sále.

V měsíci dubnu si budeme moci poslechnout následující přednášky:

3. dubna - Mlle Mainquet, zážitky z cesty po Československu, spojené s návštěvou ústavu pro nevyhlášeně choré na Velehradě
24. dubna - P. Josef Pazderka z Londýna, moravský Velehrad
 činnost střediska "Velehrad" v Londýně

Program na měsíc květen není v okamžiku tisku tohoto čísla ještě definitivně vyjasněn. Proto jej bohužel zatím nemůžeme zveřejnit. Redakce "Oběžníka" se pokusí vydat včas třetí číslo - tak aby příslušná informace přišla ještě včas.

"OBĚŽNÍK - Circulaire", bulletin de la Mission Catholique Tchèque.

Périodique paraissant 6 fois par an (abonnement 10,-ff)

Editeur responsable: Mgr. H. Parolek, P. Petr Kolář

35, rue de Sevres, 75006 P a r i s, tél. 544-58-91, CCP 201 38 63 Paris